

**“ELS IMMIGRANTS RESIDENTS
A LES COMARQUES DE LLEIDA”.**

Grup de Recerca Anàlisi Social i Educativa (GR-ASE)
Universitat de Lleida
www.grase.udl.cat

Síntesi de resultats abril 2014.

Jordi Garreta (Director del projecte),
Jordi Domingo, Ramon Julià, Núria
Llevot, Anna Mata, Xavier Pelegrí.

Coordinadors de camp:

Ozгур Günes Ozturk, Agustín González,
Mònica Macià i Kokouvi Tété.

I. La immigració a les comarques de Lleida. La mostra.

Un del objectius de l'Observatori Permanent de la Immigració és analitzar la situació de la immigració resident a les comarques de Lleida. Per aquest motiu, es diferencià en l'enquesta realitzada al conjunt de la població sobre la percepció de la immigració (amb una mostra de 1.800 persones; vegeu: www.grase.udl.cat) una part del qüestionari per realitzar preguntes específiques a les persones d'origen estranger. Seguint el criteri de representativitat respecte a la població s'escollí una part de la mostra a partir del criteri de tenir nacionalitat estrangera i evidentment de diferents orígens. Concretament, s'han enquestat en les diferents comarques de Lleida 320 persones que han nascut fora d'Espanya. Tot seguit es recull l'origen d'aquestes persones.

Taula 1. País de naixement de l'entrevistat.

Catalunya	54,9
Espanya	27,3
Marroc	2,6
Algèria	0,7
Mauritània	0,3
Gàmbia	0,5
Senegal	1,2
Mali	0,9
Guinea	0,4
Nigèria	0,1
Altres Africa	0,9
Romania	3,4
Ucraïna	0,4
Bulgària	0,3
Altres Europa	1,3
Colòmbia	0,8
Veneçuela	0,2
Argentina	0,9
Hondures	0,3
República Dominicana	0,2
Altres Amèrica del Sud	0,7
Altres Amèrica Central	0,3
Xina	0,3
Altres Àsia	0,6
Ns/Nc	0,3

Una de les primeres qüestions que se'ls realitzà fou per detectar l'any d'arribada a Espanya. El resultat mostra que es tracta d'una immigració recent, és a dir, una bona part d'aquesta ho ha fet durant els anys dos mil i la mitjana se situa en una arribada l'any 2002; a més, com es pot observar, l'arribada de les dones és lleument més tardana que la dels homes.

Taula 2. Any d'arribada a Espanya.

	TOTAL	SEXE Home	SEXE Dona
Abans de 1990	5,3	6,3	3,5
De 1990 a 2000	22,2	25,7	15,8
De 2001 a 2010	64,7	60,7	71,9
Més de 2010	3,4	1,9	6,1
Ns/Nc	4,4	5,3	2,6
Mitjana	2.002	2.001	2.003
Desviació típica	8	8	7

El tipus de permís que tenen aquestes persones és divers: el 22,2% té nacionalitat espanyola i l'11,9% és ciutadà de la Unió Europea. Per altra banda, el 30,9% té permís de treball i el 17,5% de residència temporal i el 13,1% permanent i el 0,3% d'asil. Les persones que no tenen la documentació en regla són el 4,4% que no té cap permís i l'1,6% que l'està tramitant.

Taula 3. Tipus de permís.

	TOTAL	SEXE Home	SEXE Dona	EDAT Menys 25	EDAT 26-45	EDAT 46-65	EDAT Més de 65
No en té	4,4	5,3	2,6	6,1	5,3	-	-
En tramitació	1,6	1,5	1,8	-	1,9	1,8	-
Nacionalitat espanyola	22,2	20,4	25,4	30,6	18,8	22,8	66,7
Unió Europea	11,9	10,2	14,9	12,2	12,0	12,3	-
Treball	30,9	31,1	30,7	22,4	33,2	33,3	-
Residència	17,5	15,5	21,1	14,3	19,2	15,8	-
Permanent	13,1	15,0	9,6	12,2	12,0	19,3	-
Asil	0,3	0,5	-	-	0,5	-	-
Altres	0,6	-	1,8	-	1,0	-	-
Ns/Nc	3,8	4,9	1,8	6,1	2,4	3,5	33,3

Entre els que tenen permís de treball i de residència s'ha aprofundit en la durada d'aquests. La durada del permís de treball és variable, tot tenint en compte que més d'una tercera part no ha respost a aquesta qüestió. Gairebé la meitat té un permís entre dos i cinc anys, i la mitjana que s'obté és de 4,73. Aquesta mitjana varia segons les segmentacions que es realitzen, la més destacable per significativa és que la durada del permís augmenta amb l'edat, com es pot veure en la taula següent.

Taula 4. Durada del permís de treball.

	TOTAL	SEXE Home	SEXE Dona	EDAT Menys 25	EDAT 26-45	EDAT 46-65	EDAT Més de 65
1 any	5,1	6,3	2,9	-	5,8	5,3	-
De 2 a 5 anys	47,5	53,1	37,1	54,5	50,7	31,6	-
Més de 5 anys	11,1	14,1	5,7	-	13,0	10,5	-
Ns/Nc	36,4	26,6	54,3	45,5	30,4	52,6	-
Mitjana	4,73	4,74	4,69	4,00	4,79	4,89	0,00
Desviació típica	2,24	2,31	2,02	1,41	2,22	2,64	0,00

Entre els que tenen permís de residència, tot i les diferències, la mitjana és semblant a la que presenten els permissos de treball (cinc anys). I en aquesta ocasió la relació amb l'edat és inversa, és a dir a més edat menys durada d'aquest tipus de permís com es pot veure en la taula següent.

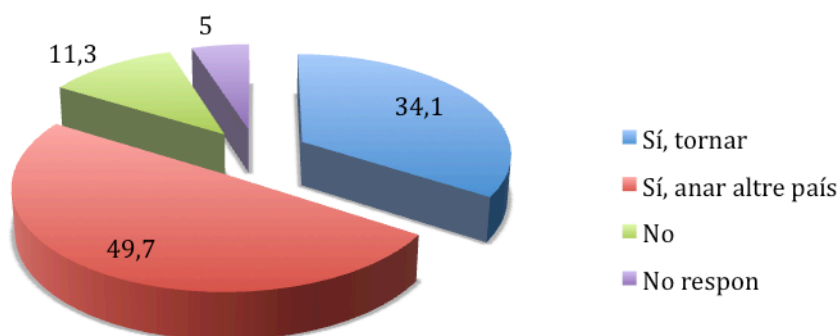
Taula 5. Durada del permís de residència.

	TOTAL	SEXE Home	SEXE Dona	EDAT Menys 25	EDAT 26-45	EDAT 46-65	EDAT Més de 65
1 any	3,6	3,1	4,2	-	2,5	11,1	-
De 2 a 5 anys	42,9	40,6	45,8	28,6	47,5	33,3	-
Més de 5 anys	16,1	25,0	4,2	14,3	20,0	-	-
Ns/Nc	37,5	31,3	45,8	57,1	30,0	55,6	-
Mitjana	5,00	5,41	4,31	6,33	5,00	4,00	0,00
Desviació típica	2,58	2,95	1,59	4,19	2,37	1,73	0,00

II. La immigració a Lleida.

La intenció de retorn es troba lleument per sobre de la tercera part dels enquestats (34,1%) i encara és major la intenció d'anar a un altre país (49,7%). L'impacte que està tenint la crisi econòmica es veu reflexat en aquestes respostes, que anys enrera eren molt inferiors, i en que només l'11,3% afirma que no té intenció d'anar-se'n¹.

Gràfic 1. Intenció de retorn o anar-se'n d'Espanya.

¹ Destacaríem que aquesta resposta, que indica no voler anar-se'n, s'incrementa notablement en les poblacions mitjanes (representa el 16,1% dels que viuen en poblacions entre 1.001 i 5.000 habitants i el 16,4% dels que ho fan en poblacions de 5.001 a 20.000) en comparació als que resideixen en poblacions més petites (7,1% dels que viuen en poblacions de menys de 1.000 habitants diuen que no volen anar-se'n) i més grans (només el 4,7% dels que resideixen a Lleida ciutat, població de més de 20.000, diu que no marxaria).

A les persones que tenien intenció de retornar o anar a un altre país es preguntà sobre quan pensaven fer-ho. Les respostes són diverses, però el més freqüent és la no resposta, és a dir no saber ben bé quan marxaran (88,5%). N'hi ha que ho indiquen en anys (el 3,7% diu que entre 1 i 5 anys i un 0,7% de 6 a 10 anys) a aquells que ho indiquen en períodes més curts de temps: 3% entre sis mesos i un any, 1,5% en menys de tres mesos, 0,4% entre tres i sis mesos.

Els *principals problemes que sol·licitaria que li resolgui l'administració* és una altra de les preguntes que s'ha formulat als enquestats d'origen estranger. I les respostes presenten una situació semblant a la detectada quan s'analitzaven els problemes socials. Més de la meitat, com es veu en la següent taula, diu que el que més els cal és treballar i, a distància, millorar les condicions de treball. També apunten que necessiten regularitzar la seva situació, evidentment aquells que es troben en situació irregular. La petició d'ajuda econòmica directa és menor, 9,1%, i l'habitatge o les condicions d'aquest és una altra de les qüestions que els preocupa².

Taula 6. Principals problemes que sol·licitaria que li resolgui l'administració

	TOTAL	SEXE Home	SEXE Dona	EDAT Menys 25	EDAT 26-45	EDAT 46-65
Manca de treball	51,2	51,5	50,9	51,0	55,3	40,4
Condicions de treball precàries	12,2	11,7	13,2	4,1	14,4	12,3
Regularització	11,9	12,1	11,4	6,1	12,5	14,0
Necessitat d'ajuda econòmica	9,1	10,2	7,0	14,3	6,7	14,0
Manca d'habitatge	8,8	10,7	5,3	4,1	12,0	1,8
Condicions de l'habitatge precari	5,9	6,8	4,4	-	7,7	5,3
Lluita contra racisme i discriminació	1,6	1,9	0,9	-	1,9	1,8
Reagrupament familiar	1,3	1,5	0,9	-	1,9	-
Homologació dels estudis	0,6	1,0	-	-	1,0	-
Altres	17,2	16,5	18,4	24,5	13,5	24,6
Ns/Nc	10,9	10,7	11,4	14,3	9,6	7,0

La *freqüència de relació* amb autòctons és elevada, el 78,5% diu que s'hi relaciona “molt sovint” o “bastant sovint”, de fet la mitjana (3,31)³ es situa lleument per sobre del que seria “bastant sovint”. Per altra banda, un 11,9% diu que s'hi relaciona “poc” i el 5% “gens”. Poques diferències significatives apareixen, però sí que s'observa que els que tenen feina (mitjana 3,44) es relacionen més que els que no en tenen (3,08) i aquesta relació és major entre els residents a les poblacions de menys nombre d'habitants (mitjana de 3,46 en els residents de poblacions de menys de 1.000 habitants).

Els espais on es dona aquesta relació aclareix més els resultats anteriors, així el 65,6% s'hi relaciona en el treball, el 60,9% en el carrer, el 52,2% en els espais d'oci i, a considerable distància, apareixen respostes com en entitats i associacions (9,1%), en els centres escolars

² L'habitatge és una resposta més donada entre el grup d'edat de 26 a 45 anys (el 12% diu que no té habitatge i el 7,7% que les condicions de l'habitatge no són bones). En cap cas apareix la problemàtica de l'habitatge en les localitats més petites, de menys de 1.000 habitants, però sí en la resta. I destaca que les condicions de l'habitatge es donen sobretot en localitats entre 5.001 i 20.000 habitants (on el 10,7% menciona aquesta problemàtica).

³ Construïda transformant la resposta “molt sovint” en valor 4; “bastant sovint” en valor 3; “poc sovint” en valor 2; i “gens sovint” en valor 1.

(6,3%), a casa (5,9%) o bé en el veïnat (1,3%). La resposta en el carrer o en el veïnat s'incrementa en les poblacions de menys de 1.000 habitants (71,4% diu que en el carrer i el 7,1% en el veïnat) en comparació a la resta.

Les mateixes preguntes, sobre les relacions socials es realitzaren als autòctons demanant per la relació que mantenen amb persones estrangeres. Entre els autòctons la relació que diuen mantenir amb persones estrangeres es redueix (si ho comparem amb el que han dit els estrangers). El 17,5% diu que “molt sovint”, el 32,8% “bastant sovint”, el 28,2% “poc sovint” i el 20,5% “gens sovint”. Si es confecciona la mitjana, seguint els mateixos criteris anteriors, el resultat és un 2,48 que ens situa entre un “poc sovint” i “bastant sovint”. El que sí coincideix és que s'hi relacionen més els que treballen (2,73 de mitjana) que aquells que no ho fan (2,58), però en aquest cas no es relaciona amb el nombre d'habitants de la població en el citat sentit. És precisament en les poblacions de menor nombre d'habitants on deien els estrangers que hi ha més relació on els autòctons dibuixen una relació més distant (2,2 de mitjana; mentre que és el 2,6 en poblacions de 1.001 a 5.000; el 2,53 en les de 5.001 a 20.000; i el 2,50 en les de més de 20.000). Això sí, l'edat és clarament, a diferència de l'exposat abans, un factor que condiciona la relació: són els més joves els que més s'hi relacionen i a més edat menys relació⁴.

Quant als espais de relació entre autòctons i estrangers els resultats són semblants als de fer la mateixa pregunta als estrangers. Els principals espais (i moments) de relació són: el carrer (47,2%), el treball (38,2%), l'oci (22,9%), entre altres. Això sí, els percentatges, seguint la citada percepció de que la relació és menor, es redueixen. A més de que el carrer passa a primera posició, i a segona el treball.

Una altra de les preguntes realitzades a les persones estrangeres es centrà en el “sentiment d'integració en la població o la comarca”, és a dir, si es senten integrades aquestes persones. Els resultats de l'enquesta mostren que molts d'ells sí que es senten integrats. Així el 45% diu que “molt”, el 30,3% que “bastant”, el 13,4% que “poc” i el 2,5% que “gens”⁵. La mitjana, construïda seguint els criteris ja citats⁶, és de 3,29, és a dir, lleument per sobre del “bastant”. Sent sintètics, es pot aprofundir indicant que les persones que treballen es senten més integrats (3,48 de mitjana) que aquells que no ho fan; i que la integració es relaciona amb el nombre d'habitants de la població, més sentiment d'integració en les localitats més petites i reducció d'aquesta percepció a mesura que el nombre d'habitants creix⁷.

⁴ La mitjana resultat és 2,83 entre els de 16 a 25; 2,69 entre els de 26 i 45; 2,52 entre els de 46 a 65; i 1,95 entre els de més de 65 anys.

⁵ El 8,8% no respon a la pregunta.

⁶ “Molt” equivalent a valor 4; “bastant” a valor 3; “poc” a valor 2; i “gens” a valor 1.

⁷ La mitjana en poblacions de menys de 1.000 habitants és de 3,77; de 3,42 en les de 1.001 a 5.000; de 3,29 en les de 5.001 a 20.000; i de 3,18 a Lleida ciutat, població de més de 20.000.